

Posudek školitele na bakalářskou práci Lucie Čubíkové:

Prezentace bojkotu letních olympijských her 1976 v českém tisku. Praha, FHS UK 2010

Autorka si pro svou bakalářskou práci vybrala téma z pohledu historického velmi přínosné a mnohohrstevnaté, které se nachází na pomezí „velkých“, politických dějin, dále pak dějin médií a propagandy a též dějin sportu – což jsou profilové přístupy, jejichž kombinace se dnes dostává stále více do popředí zájmů historiků a historiček. OH 1976, bojkot ze strany afrických zemí a s tím spojená kampaň z dnešního pohledu stojí spíše v pozadí událostí dalších dvou následujících olympijských klaní z let 1980 a 1984, které se např. sportovců z ČSSR dotkly mnohem významněji ať už pozitivním či negativním slova smyslu. V každém případě se jedná o téma rozhodně nelehké na zpracování a zůstává otázkou, do jaké míry se jej autorce podařilo naplnit.

Při pohledu na zdroje využitě literatury by bylo bezesporu možné připojit delší seznam prací soustředujících se na období tzv. normalizace. Kompletním převzetím pojetí M. Otáhalo totiž toto období nabývá poněkud redukováného charakteru, na „souboj“ moci a opozičních skupin za stafáže „mlčící většiny“, což však se dosti liší od jiných, snad mnohem dynamičtějších a barvitějších historických pohledů (např. M. Vaněk (ed.) – Ostrůvky svobody, Vítězové a poražení, Mocní a bezmocní...?!, Obyčejní lidé...?! apod.) či dobových svědectví (např. deníky P. Juráčka apod.). Vzhledem k zaměření práce je však tento historický koncept dostačující. Podnětné a velmi nosné jsou naopak charakteristiky načerpané z mediálních studií, nezbytné pro analýzu dobového tisku. Výčet těchto titulů (5) je pro tento formát dostačující a práce s nimi zajisté velmi podnětná, náročná a určitě následování hodná.

Práce disponuje logickou, tříhlavou strukturou, též pro daný formát práce naprosto dostačující. Po rámcovém postihu hlavních rysů vzatu státu, médií a role propagandy v poúnorovém Československu následuje popis reálií souvisejících s bojkotem her v roce 1976. Jako chvályhodnou je možné vyzvednout snahu dopátrat se dostupných zdrojů a informací, včetně přímých dotazů na příslušné sportovní asociace. I přes konstatovaný nedostatek literatury je postižení zásadních faktů a trendů opět dostačující a následně je rozvedeno ve srozumitelné podobě. Do diskuze bych si dovilil položit otázku, jaký je z pohledu autorky vztah státu a sportu a zdali má stát právo (či povinnost) zasahovat do mezinárodních sportovních kontaktů, pořádání akcí a sportovní diplomacie obecně?

Stěžejní částí je diskursivní analýza dobového tisku (5ti hlavních deníků v rozmezí 2 inkriminovaných měsíců), na jejímž základě se autorka snaží dedukovat obecné souvislosti o fungování čs. žurnalistiky a propagandy. Jedná se nutně o závěry velmi obecné a neúplné, nicméně pokud by se chtěla tématu nadále věnovat, bylo by dobré jednak rozšířit obraz i o další periodika (např. časopis Stadion, 100 plus 1 apod.) a především jít do jiných druhů písemných či audiovizuálních pramenů (materiály z provenience ÚV, FÚTI, ČTK, Čs. televize nebo Čs. rozhlasu). Zvláštní kapitolu by pak mohlo tvořit pojednání o analýze dojmů a názorů doposud žijících dobových aktérů a pamětníků prostřednictvím orální historie. Mezinárodní rozměr by pak práce i v interpretační rovině dostala srovnáním s periodiky a informacemi vycházejícími ve spřátelených socialistických zemích (např. SSSR, NDR, Polsku apod.). Prostřednictvím analýzy a komparace těchto pramenů je možné si učinit mnohem přesnější závěry. Nicméně opět vzhledem k formátu práce je výsledek interpretace uspokojivý a autorka naopak ukazuje, že dokáže se svými prameny historicky pracovat, kriticky na nimi uvažovat a snaží se propojovat poznatky v nich obsažené s obecnými souvislostmi.

Po formální stránce práce je dílo vytvořeno velmi precizně a tak jedinou zásadnější výhradou je fakt, že pro příště by autorka měla od sebe oddělit v závěrečném seznamu pro

lepší přehlednost prameny a literaturu (tj. alespoň dobový tisk, internetové zdroje a klasickou odbornou literaturu), neboť v opačném případě tak nezáměrně snižuje hodnotu své práce.
-výborně

Celkově je možné říci, že práce ve svém formátu splnila stanovené cíle, byť se výsledky z obecného pohledu mohou ztát poněkud skromného rázu. A právě proto se mohou stát dobrým východiskem pro budoucí rozšíření, za což by se oponent vřele přimlouval.

Bakalářskou práci považuji za zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím ji známkou 1 (výborně).

V Praze 26. 8. 2010

PhDr. Pavel Mücke, Ph.D.